

Minun Someroni

Minun Someroni on maisema lavea,
peltojen peittämä, avara, aukea.
Vihreyttä, vihreyttä, orasmaan pehmeyttä, ohran tähkiä, rukiita pitkiä.

Minun Somero on maisema maaseudun,
lampaiden laumat ja lehmien haat.
Kiekaisu kukon ja pihaton tuoksu
jäniksen loikka ja ketun juoksu.

Minun Somero on maisema sininen,
taivas niin kirkas, päivä kesäinen.
Lempeät laineet joen uomassa,
saunojen sauhut järvien rannoilla.

Minun Somero on maisema metsäinen,
synkkä ja salainen, mäntykangas punainen.
Haikeina tuulessa keinuevat koivut,
syksyinen ruska ja lehvien loimut.

Minun Somero on maisema harmaa,
syksyinen usva ja kostea maa.
Talot niin yksin pimeän keskellä,
hiljainen hämärä metsien yllä.

Minun Somero on maisema komea,
nätti kuin Suomi-neito sokea.
Ilo on sitä kulkeissa katsella,
kaunis on mielen muualla muistella.

Anne Pälikkö